

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١٤٨٩ هـ

دانشگاه علوم پزشکی شیراز

دانشکده دندانپزشکی

پایان نامه جهت دریافت درجه دکترای تخصصی در رشته ارتودنتیکس

عنوان

بررسی اثر کورتیکوئومی بر میزان حرکت دندان و مقایسه آن با روش معمول

استاد راهنمای

جناب آقای دکتر حمیدرضا پاکشیر

استاد مشاور

جناب آقای دکتر بهزاد رهسپار

نگارش

دکتر عبدالله زارع امامی

۱۳۸۷ / ۷ / ۱۵

پایان نامه تخصصی شماره ۷۴۸

اردیبهشت ۱۳۸۱

خداوند سبحان را شکر کرد و رحمت
بی حدو حصر ذات اقدس الهی را مدح کرد کلام
زینده‌ای است در خور زینت مطلع و آغاز سخن

بنام خدا

ارزیابی پایان نامه

در رشته ارتوپنیکس تحت عنوان : پایان نامه تخصصی شماره

بررسی اثر کورتیکوتومی بر میزان حرکت دندانی و مقایسه آن با روش معمول

با نگارش دکتر عبداله زارع امامی در تاریخ
..... و درجه مورد تأیید قرار گرفت.

نظر استاد محترم راهنما :

نظر هیأت محترم داوران :

-۱

-۲

-۳

-۴

-۵

-۶

-۷السيد لیرابن

۱۷/۱۷

تقدیم به روح بزرگوار پدرم

وبه مادر عزیزم

الگوهای صداقت و مهربانی

تقدیم به همسر مهریام

که بایاری و همفکریش این راه را پیموده ام

تقدیم به اساتید ارجمند:

جناب آقای دکتر حمید رضا پاکشیر

جناب آقای دکتر بهزاد رهسپار

تقدیم به

تمامی اساتید محترم بخش ارتدنسی و
جراحی دهان و فک و صورت

سپاسنامه:

سپاس بیکران بر درگاه ایزدیکتا، که در تدوین این پایان نامه توفیق عنایت فرمود.

ضمن آرزوی توفیق برای تمامی اساتید بخش ارتدنسی و جراحی دهان و فک و صورت برخود لازم می‌دانم که از راهنمایی‌ها و مساعدتهای جناب آقای دکتر حمید رضا پاکشیر و جناب آقای دکتر بهزاد رهسپار سپاسگزاری نمایم. همچنین از بذل مساعی و کوشش آقای هاشم امامی در تهیه تصاویر قدردانی می‌گردد.

چکیده

در این تحقیق سرعت حرکت دیستالی دندان کائین ماغزیلا به دو روش ارتدنسی توأم با کورتیکوتومی و ارتدنسی معمول مورد بررسی و مقایسه قرار می‌گیرد. تعداد ده بیمار بالغ از میان مراجعین به بخش تخصصی ارتدنسی دانشکده دندانپزشکی شیراز به روش نمونه‌گیری متواالی انتخاب گردید. جراحی کورتیکوتومی پس از خارج نمودن دندانهای پری مولر اول ماغزیلا و انجام مرحله اول درمان ارتدنسی درباقال و پالاتال یک سمت ماغزیلا انجام پذیرفت. از سمت دیگر ماغزیلا بعنوان کنترل استفاده از شد. حرکت دیستالی دندان کائین پس از حذف التهاب ناشی از جراحی، با استفاده فنرهای نیکل-تیتانیوم آغاز گردید. میزان حرکت دندان بر اساس روگای پالاتالی (بعنوان نقطه مرجع) طی هشت هفته مورد اندازه‌گیری قرار گرفت. به منظور تعیین میزان انحراف محور طولی دندان کائین ماغزیلا از رویهم قرار دادن تصاویر رادیوگرافی بانورامیک استفاده گردید. پس از بررسی تصاویر رادیوگرافی، کستهای دندانی و فتوگرافها آشکار گردید که میزان حرکت دیستالی دندان کائین ماغزیلا در سمت کورتیکوتومی بیش از سمت کنترل بوده است ($P.V. 0.015$) و این اختلاف بخصوص در پایان هفته اول چشمگیرتر می‌باشد ($P.V. 0.000$). کاهش سرعت حرکت دندان کائین در سمت کورتیکوتومی شده پس از هفته اول را می‌توان ناشی از ناکافی بودن میزان کورتیکوتومی در دیستال دندان کائین دانست.

مقایسه میزان انحراف محور طولی دندانهای کانین ماگزیلا، پس از هشت هفته نشان می‌دهد که میزان انحراف محور طولی دندان مذکور در سمت کورتیکوتومی شده به مراتب کمتر از سمت کنترل می‌باشد. ($P.V.0.046$) از بررسی میزان حرکت مزیالی دندانهای مولر اول ماگزیلا آشکار می‌شود که اختلاف میزان از دست دادن انکوریج در دو گروه آزمون و کنترل معنی دار نمی‌باشد. ($P.V. 0.910$).

تاکنون مطالعات اندکی در ارتباط با نقش کورتیکوتومی در تسریع حرکت دندانی صورت پذیرفته و جهت تأیید این رابطه بررسی‌های تجربی و کلینیکی بیشتری مورد نیاز می‌باشد.

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
فصل اول: کلیات	
۱-۱- مقدمه ۲	۲
۱-۲- تعریف واژه‌ها و اصطلاحات ۵	۵
۱-۳- اهداف تحقیق ۷	۷
۱-۴- فرضیات ۷	۷
فصل دوم: روش‌های تسريع حرکت دندان	
۲-۱- روش‌های بیولوژیک در تسريع حرکت دندان ۹	۹
۲-۲- ملاحظات بیومکانیکال در تسريع حرکت دندان ۹	۹
۲-۳- عقب بردن سریع دندان کانین بلا فاصله پس از خارج نمودن دندان پری مولر ۱۰	۱۰
۲-۴- دیستراکشن دندانی ۱۱	۱۱
۲-۵- استئوتومی ساب اپیکال ۱۲	۱۲
۲-۶- استئوتومی ساب توتال ۱۳	۱۳
۲-۷- کورتیکوتومی ۱۵	۱۵
۲-۷-۱- مزیت کورتیکوتومی ۱۶	۱۶
۲-۷-۲- موارد کاربرد کورتیکوتومی ۱۷	۱۷
۲-۷-۳- موارد عدم کاربرد کورتیکوتومی ۱۷	۱۷
۲-۷-۴- کورتیکوتومی و درمان اپن بایت قدامی ۱۸	۱۸

۳-۵-کورتیکوتومی و درمان ناهنجاری کلاس دو	
و پروتروژن دندان ۲۲	
۴-۶-کورتیکوتومی و درمان ارتوپدیک پس از سن رشد ۲۴	
۴-۷-کورتیکوتومی و درمان وضعیت ناهنجار پالاتالی	
دندان کانین ۲۴	
۴-۸-تأثیرات پریودنتال کورتیکوتومی ۲۵	
۴-۹-تأثیرات اندودنتیک کورتیکوتومی ۲۷	
۴-۱۰-ملاحظات ارتودنتیک ۳۰	
فصل سوم : مواد و روش مطالعه	
۳-۱- حجم نمونه، روش نمونه گیری وابزار جمع آوری اطلاعات ... ۳۳	
۳-۲- ارتودنسی قبل از جراحی ۳۴	
۳-۳- روش جراحی کورتیکوتومی ۳۵	
۳-۴- ارتودنسی پس از جراحی ۳۷	
۳-۵- روش جمع آوری اطلاعات ۳۹	
فصل چهارم نتایج ، بحث ونتیجه گیری	
۴-۱- نتایج ۴۲	
۴-۲- بحث ۴۶	
۴-۳- نتیجه گیری ۵۵	
۴-۴- پیشنهادات ۵۵	
منابع ۵۶	

فصل اول

کلیات

۱-۱- مقدمہ

۱-۲- تعریف واژہ‌ها و اصطلاحات

۱-۳- اهداف تحقیق

۱-۴- فرضیات

۱-۱- مقدمه

یکی از عواملی که باعث دلسربی بیماران و در نتیجه عدم تمایل جهت انجام درمانهای ارتودنسی می‌گردد، طولانی بودن دوره درمان است. درمان ارتودنسی بطور میانگین نزدیک به دو سال طول می‌کشد. معمولاً تصحیح ناهنجاری در بالغین بدلیل افزایش ضخامت کورتکس و کاهش میزان خونرسانی استخوان مشکل، طولانی و در مواردی غیر ممکن می‌باشد. علاوه بر آن عوارضی از جمله آسیب‌های پریودنتال و تحلیل ریشه نیز ممکن است بدنبال داشته باشد. (۲) با کاهش طول دوره درمان و مدت زمان استفاده از دستگاه ارتودنسی ثابت، بهداشت دهان و دندان و سلامت بافت‌های دندانی و پریودنژیم افراد تحت درمان به نحو بهتری تأمین می‌گردد. همچنین بدلیل کاهش طول دوره درمان ارتودنسی، تعداد متقاضیان این نوع درمان نیز افزایش خواهد یافت.

حقوقین همواره سعی داشته‌اند با تسريع حرکت دندانی و یا کاربرد روش‌های جراحی مدت زمان درمان ارتودنسی را کاهش دهند. مطالعات و تحقیقات متعددی در این راستا انجام پذیرفته است که از جمله می‌توان به موارد زیر اشاره نمود :

الف- روش‌های بیولوژیک تسريع حرکت دندان : شامل ایجاد میدان مغناطیسی (۲۴) تزریق موضعی و سیستمیک پروستاگلاندین و مشتقان آن (۲۶ و ۱۹۰) تزریق هورمون تیروپریید (۶)، پاراتیروپریید (۱۱)، ویتامین D (۷) و دیازپام (۲۳).

ب- ملاحظات بیومکانیک در تسريع حرکت دندان .

ج- دیستراکشن دندانی^۱

د- عقب بردن سریع دندان کائین بلا فاصله پس از خارج نمودن دندان

پری مولر .(۲۲)

ه- استئوتومی ساب اپیکال .(۳۱)

و- استئوتومی ساب توتال (۳)

ز- کورتیکوتومی (۲۵ و ۲۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۵ و ۱۴ و ۱۳ و ۹ و ۵ و ۳ و ۲)

کورتیکوتومی نسبت به سایر روش‌های مذکور، با حداقل عوارض، بیشترین کاربرد کلینیکی را دارا می‌باشد. این روش اولین بار در سال ۱۹۵۹ توسط «کول^۲» مطرح گردید. کورتیکوتومی یک روش جراحی است که در آن شکافی در کورتکس استخوان احاطه کننده دندان ایجاد می‌شود، به نحوی که دندان در یک قطعه استخوانی قرار می‌گیرد و تنها از طریق استخوان اسفنجی با استخوان مجاور خود مرتبط می‌باشد.

به اعتقاد «کول» استخوان کورتیکال بیشترین میزان مقاومت در برابر حرکات ارتدنسی را اعمال می‌نماید. بنابراین اگر مقاومت این استخوان کاهش یابد دندان سریعتر جابجا می‌گردد زیرا استخوان اسفنجی پس از اعمال نیروی ارتودننسی براحتی تحلیل می‌رود.

1-Dental distraction

2-Kole

امروزه از این روش جهت تسريع درمان ناهنجاریهای متعددی استفاده می‌گردد و تاکنون نتایج مطلوبی حاصل شده است؛ از جمله درمان ارتوپدیک بیماران پس از سن رشد، درمان ناهنجاریهای کلاس دو دسته یک، تصحیح پروتروژن شدید دندانی، اپن بایت، تنگی فک، دیاستم، دیسکرپانسی شدید طول قوس، درمان دندانهای انکیلوز و قرارگیری پالاتالی دندان کائین. (۲۵ و ۱۸ و ۱۷ و ۱۶ و ۱۵ و ۱۴ و ۱۳ و ۱۰ و ۹ و ۵ و ۳ و ۲).

علیرغم گزارشهای کلینیکی موفق در حرکت مجموعه دندانها^۱، اصول کاربرد کلینیکی کورتیکوتومی جهت تسهیل حرکت ارتودنتیک تک دندانی مورد بررسی قرار نگرفته، هر چند مطالعات حیوانی آن توسط «تاکامی^۲» در سال ۱۹۸۱ انجام پذیرفته است.

در این تحقیق با رعایت ملاحظات بیولوژیک، زیبایی و پریومنتال، کاربرد کلینیکی کورتیکوتومی را در عقب بردن دندان کائین ماقریلا بررسی نموده و سرعت و نوع حرکت دندان را با روش متداول ارتودنسی مورد مقایسه قرار می‌دهیم.

پس از طرح کلیات در فصل اول این پایان نامه، روش‌های تسريع حرکت دندان در فصل دوم به اختصار شرح داده می‌شود و بدنبال آشنایی با روش تحقیق در فصل سوم، به نتایج، بحث و نتیجه‌گیری در فصل چهارم می‌پردازیم.

¹-Enmass.

²- Takami

۱-۲- تعریف واژه‌ها و اصطلاحات

استئوتومی : بریدن و قطع کردن استخوان به روش جراحی را استئوتومی گویند. (۳۷)

کورتیکوتومی : یک برشی استئوتومی است که تنها در کورتکس انجام می‌گیرد و مقاومت استخوان در برابر حرکات ارتودنسی را به شدت کاهش می‌دهد (۳۷).

رگا^۱ : یکسری برجستگی‌های مخاطی است که بصورت سه ردیف دو تایی در قسمت قدام کام وجود دارد. لیزل^۲ این برجستگی‌ها را کدگذاری نموده، قدامی‌ترین آنها را شماره یک و خلفی‌ترین را شماره سه نامگذاری کرد. (۱۲).

خط مرجع میانی (MRL)^۳ : خطی است که قدامی‌ترین و خلفی‌ترین نقطه درز میانی کام را به یکدیگر متصل می‌کند. (۱۲).

نوک کاسپ دندان کanine^۴ (CCT)

فوسای مرکزی مولر اول ماگنیلا^۵ (MCF)

نقطه مرجع^۶ (RP) : داخلی‌ترین قسمت رگای سوم

¹Rugae

²Lysell

³Median Reference Line

⁴Canine Cusp Tip

⁵Molar Central Fossa

⁶-Reference point

تصویر نقطه مرجع بر خط MRL (RP).

خط عمود بر MRL از نوک کاسپ دندان کanine^۱ (Pc)

خط عمود بر MRL از فوسای مرکزی مولر اول ماگزیلا^۲ (Pm)

فاصله میلی متری Pc تا نقطه مرجع^۳ (dc)

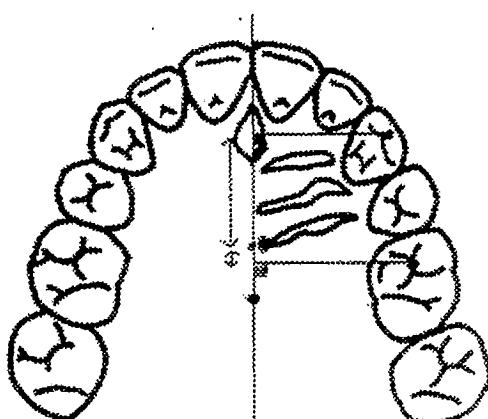
فاصله میلی متری Pm تا نقطه مرجع^۴

میزان جابجایی دندان کanine^۵ (Dc) = $d_{c1} - d_{c2}$

میزان جابجایی دندان مولر اول ماگزیلا^۶ (Dm) = $d_{m2} - d_{m1}$

جابجایی منفی نشانگر حرکت مزیالی دندان و جابجایی مثبت نمایشگر

حرکت دیستالی دندان می باشد.

شکل (۱-۱)

۱-Canine Perpendicular

۲-Molar Perpendicular

۳-Canine distance

۴- Molar distance

۵- Canine Displacement

۶-Molar displacement

۳-۱- اهداف تحقیق

- الف- بررسی تأثیر کورتیکوتومی بر میزان حرکت ارتودنتیک دندان
- ب- بررسی میزان حرکت ارتودنتیک دندان به روش معمول
- ج- مقایسه میزان حرکت ارتودنتیک دندان به دو روش فوق
- د- بررسی مقایسه میزان انحراف محور طولی دندان^۱ پس از اتمام حرکت ارتودنتیک به دوروش مذکور

۴-۱- فرضیات

- الف- کورتیکوتومی سبب تسريع حرکت ارتودنتیک دندان می‌گردد.
- ب- میزان حرکت ارتودنتیک دندان به کمک کورتیکوتومی بیش از روش معمول می باشد.
- ج- در روش همراه با کورتیکوتومی میزان انحراف محور طولی دندان نسبت به روش متداول ارتودنسی کمتر می باشد.

۱-Tipping